

Zuidvolde, 11 dec 1948

Beste Piet,

Je zult wel denken, wat mankeert hem daar in Zuidvolde, nu al weer een brief van hem, dat ben je niet gevend. Maar in je laatste brief schreef je dat je heel zelden een brief kreeg en dat klopt toch niet met zo'n groot aantal familieleden in 't vaderland., daarom heb ik gedacht je maar wat vaker een episteltje te zenden. Bij nader inzien denk ik dat onze felicitatiebrief je wel te vroeg zal bereiken, maar dan nog maar weer eens gefeliciteerd en prettige kerstdagen toegevenst. 't Volgend jaar zul je toch zeker weer terug zijn, als er tenminste geen ongelukken gebeuren. Hoe staat het er nu met

Thuis hoorde ik dat de auditeur-militair aan je commandant verzocht had je zo spoedig mogelijk naar huis te laten gaan, als die man nu maar wat toeschietelijk is, zal het toch wel niet lang meer duren. Hoe voel je je anders nu het van "hollen tot hollen" (??) wordt uitgesteld?

We zitten hier gezellig met ons tweeën bij de radio en de warme kachel, wat ideaal niet, of heb jij voorlopig nog geen zin in zoietst. Je hebt toch, hoop ik, niet tot april bij getekend, want anders wordt het al weer half 1949 als je thuis bent, straks kennen we je niet meer.

Een groot gedeelte van 12 RJ komt zo langzamerhand ons kantoor bevolken, drie heb ik je de vorige week geschreven, de volgende week komen er weer een paar, Klaas kent ze wel, jij denk ik ook wel. Het zijn Okke K. Bos en Cor Verstappen terwijl Hennie Ostra van Kolham en Steenman uit Musselkanaal bij de Technische Dienst zijn geplaatst. Een zekere Schaveling en Burggraaff waren voor hun diensttijd ook al bij de PTT en zijn nu weer gekomen. 't Interesseert je misschien heel weinig maar ik moet toch wel wat lullen.

Eergisteren waren we 3 maanden getrouwd en was het 3 jaar geleden dat Moeder is overleden, zulke dagen vergeet je je hele leven niet weer. 't Is al over 10 maar ik moet er nog op nit om een scheermes te bemachtigen. 'k Heb er niet een meer, ik zal maar even bij Harm aankloppen, die is al vaker een redder in de nood gevreesst. Fokje is een brief naar Canada aan het schrijven naar de familie Holthof. Die bevat het daar uitstekend, ze hebben het trouvens ook reusachtig getroffen.

Vandaag is eindelijk ons electrisch licht voor elkaar gekomen, dat wil zeggen we hebben nu zelf een meter, eerder kregen we het altijd van Klaas Kenning. Eke (?) hebben we nog steeds niet weer gezien, wat die heeft snap ik niet. Morgen komen Harm en Tjnske de hele dag bij ons, we zijn trouvens niet vaak een zondag zonder bezoek., binnenkort is het jullie beurt om te komen hoor! We doen hier ook een paar kleine foto's van onze trouverij bij in, dan kun je ook eens zien hoe we er toen uitzagen, geveeldig niet?

Maar ik houd er mee op Piet, ik weet toch niets meer. Pa was er net nog even, die kwam bij Kuipers vandaan, ik moest je de groeten doen, hij is vaak nogal pessimistisch gestemd wat je terugkeer betreft. Nu Piet, schrijf maar gauw eens terug. Ook de hartelijke groeten van Fokje, nu welternusten, hartelijke groeten van je liefh. Broer

Jo